

Сонет 116

Вільям Шекспір

Не буду я чинити перешкоди
Єднанню двох сердець.
То не любов.
Що розцвіта належно від нагоди
І на віддаленні вгасає знов.
Любов — над бурі введений маяк,
Що кораблям шле промені надії,
Це вірка провідна, яку моряк
Благословляє в навісній стихії.
Любов не блазень у руках часу,
Що тне серпом своїм троянди свіжі
І щік, і уст незайману красу.
Тон серп любові справжньої не ріже.
Як це брехня я віршів не писав,
І ще ніхто на світі не кохав.

(Переклад Дмитра Паламарчука)

Сонет 116 англійською (оригінал)

Let me not to the marriage of true minds
Admit impediments. Love is not love
Which alters when it alteration finds,
Or bends with the remover to remove.
O no, it is an ever-fixed mark
That looks on tempests and is never shaken;
It is the star to every wand'ring bark,
Whose worth's unknown, although his height be taken.
Love's not time's fool, though rosy lips and cheeks
Within his bending sickle's compass come:
Love alters not with his brief hours and weeks,
But bears it out even to the edge of doom.
If this be error and upon me proved,
I never writ, nor no man ever loved.